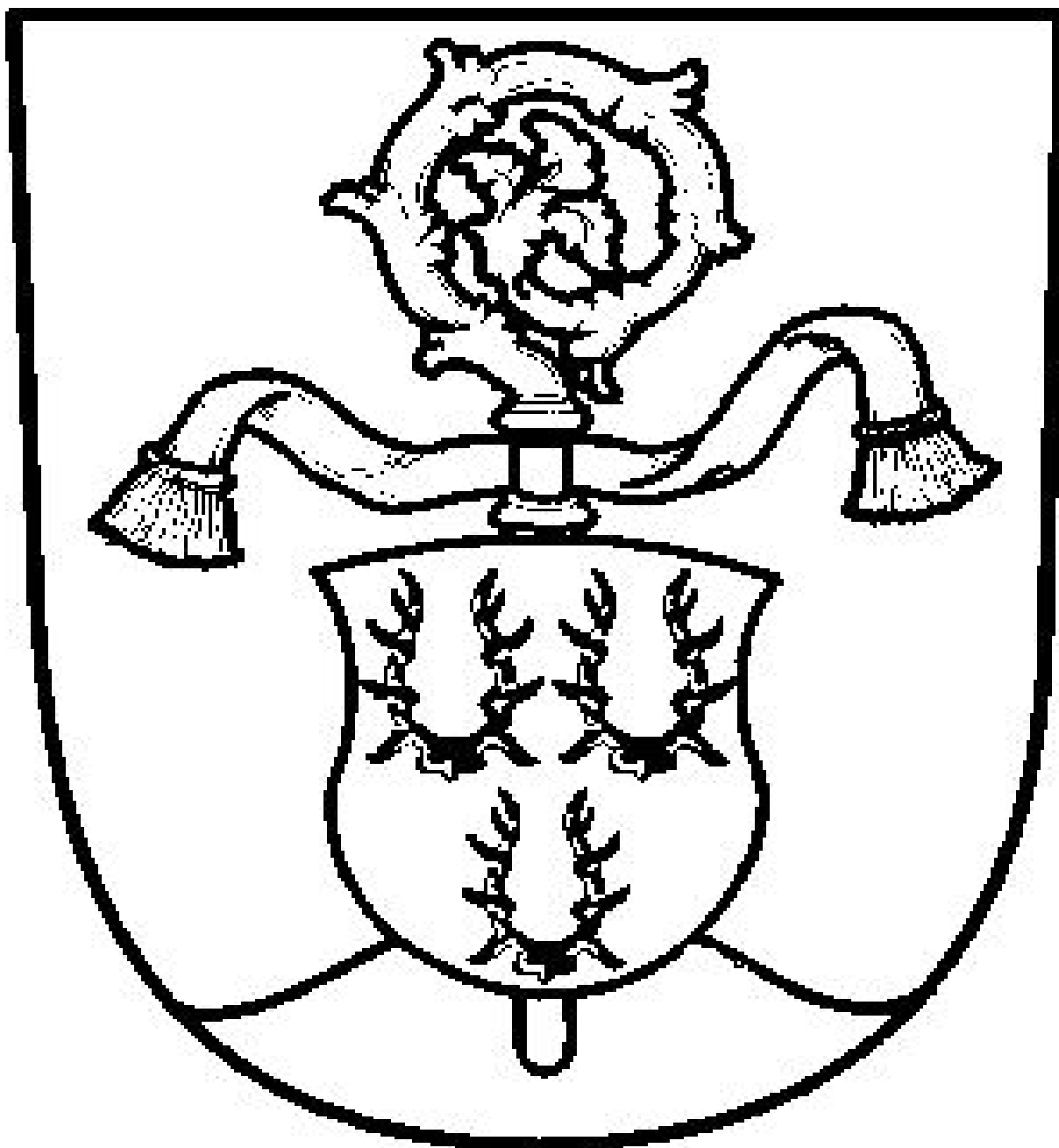

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 3

2020

květen - červen

Vydává obec Děpoltovice rack. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 110 ks

V čase, kdy píše tento článek má svět skoro za sebou největší blokádu lidí v historii. Kvůli pandemii koronaviru vstoupily v platnost zákazy, které v dubnu omezily více než polovinu světové populace. Zavřely se hranice, vlády zcela zmrazily ekonomiku i život lidí a nový typ vysoce nakažlivé choroby zkoušelo (a dál zkouší) všechno. Zavřely se hranice, vlády zcela zmrazily ekonomiku i život lidí a nový typ vysoce nakažlivé choroby zkoušelo (a dál zkouší) všechno. S tím, jak národní státy přijímají různá opatření, aby zabránily dalšímu šíření nemoci COVID-19, způsobené novým koronavirem, začaly se rojit úvahy, že krize předznamenává konec globalizace a ukazuje, že národní stát zůstává nejvíce akceschopnou institucí.

Tyto úvahy ovšem neodrážejí to, co se děje před našima očima. Je pravda, že národní státy jeden po druhém začaly na vlastní pěst omezovat volný pohyb lidí i shromažďování, rušit výuku ve školách, či zavírat hranice, jenže žádné z těchto opatření není skutečným řešením problému, ale jen snahou zmírnit průběh epidemie, či ji rozložit do delšího časového rámce.

Politikům za zavřenými národními hranicemi tato opatření dávají na čas velkou moc, jenže by nám nemělo uniknout, že při současné dělbě práce v globální ekonomice nakonec jednotlivé národní státy bojují, často bez větších úspěchů, s jinými státy o zajištění dodávek ochranných a zdravotnických pomůcek, které se nevyrábějí u nich doma. O život tak mnohdy zbytečně přichází někteří nakažení včetně zdravotního personálu.

Samotná epidemie neskončí tím, že se podaří zásluhou vzájemně nekoordinovaných drastických opatření národních vlád výrazně snížit výskyt koronaviru v té které zemi, ale teprve až se podaří ji omezit v globálním měřítku, a v úplné vítězství lze doufat, jen když se mezinárodním týmům vědců podaří najít vakcínu.

Hlavně se ale my všichni snažíme vrátit k normálnímu životu. I když ten už asi nikdy nebude jako předtím. Vypadá to totiž, že se novému typu koronaviru na světě zalíbilo. A tak lidstvu nezbývá než se s ním nějak naučit žít.

Jaroslav Kareš

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Obec a koronavirus

V naší obci se prozatím nákaza u nikoho neprokázala, a proto bych chtěla všem obyvatelům v Děpoltovicích a Nivách poděkovat za to, že se ukázněně snažili dodržovat všechna nařízení vlády a tím zajistili pro sebe a své okolí bezpečnost. Pan starosta Jiří Štikar zajistil pro seniory dezinfekci, kterou obci dodal Karlovarský kraj. Dezinfekci a roušky pak osobně s naší asistentkou Karolínou Guregovou rozváželi. Všem, kteří se zapojili do akce "Šije celé Česko", patří velké poděkování. Když byly roušky rozdány místním obyvatelům a šlo se stále dál, byl přebytek roušek předán paní Barboře Matějkové pro zdravotníky a pacienty v krajské nemocnici. Obdarování nám všem moc děkují za tuto pomoc a především za ochotu pomoci druhým. Je pěkné vidět, že v naší obci žijí lidé, kteří chtějí pomáhat. Bohužel jsou však mezi námi i tací, kteří vládní nařízení nerespektují, přestože byli několikrát upozorněni, že to co dělají, ohrožuje hlavně jejich okolí. Roušky se zatím i nadále musí nosit a proto tímto žádám obyvatele obce, aby dodržovali nošení roušek hlavně tam, kde se potkávají s ostatními lidmi.

Štěpánka Luxíková – místostarostka

Výzva k oznámení poplatkové povinnosti

Výzva k oznámení poplatkové povinnosti a úhradě poplatku stanoveného obecně závaznou vyhláškou obce č. 1/2019, část II., poplatek ze psů

Upozorňujeme občany mající psy, že podle Obecně závazné vyhlášky č. 1/2019, o místních poplatcích (dále jen "vyhláška") jste jako držitelé psa povinni hradit poplatek ze psů. Poplatník je **povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti** do 15 dnů ode dne, kdy se pes stal starším tří měsíců, nebo ode dne, kdy nabyl psa staršího tří měsíců. Prosíme všechny, kteří tak ještě neučinili, ať vše neodkladně napraví.

Poplatek za psy v naší obci je stanoven vyhláškou obce na částku 100 Kč ročně, pokud je držitel psa osoba starší 65 let, je stanovená částka 50 Kč ročně. Za každého dalšího psa se částka dvojnásobí. Poplatek je splatný jednorázově, nejpozději do 30. června každého kalendářního roku.

Tímto vás vyzýváme k oznámení poplatkové povinnosti a následné úhradě poplatku na bankovní účet obce č.ú.16228341/0100, nebo hotově v pokladně obecního úřadu Děpoltovice (pokladna je otevřena každé pondělí a středu od 8:00 do 17:00 hodin).

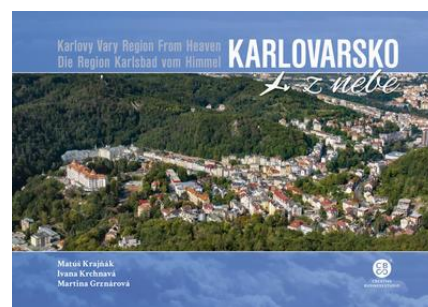
Poplatek za komunální odpad 2020

Poplatek za svoz komunálního odpadu je splatný do **30. června 2020**. Poplatek činí 500 Kč na osobu přihlášenou k trvalému pobytu a 700 Kč za nemovitost pro rekreaci.

Poplatek je splatný jednorázově a je možné jej uhradit hotově v kanceláři obecního úřadu Děpoltovice a nebo na účet obce – č.ú. 16228341/0100 Jako variabilní symbol uvádějte vždy popisné nebo evidenční číslo a do zprávy pro příjemce uveďte své jméno.

Karlovarsko z nebe je unikátní kniha leteckých fotografií

Kdo by neznal světoznámé lázně Karlovy Vary, které podle pověsti založil sám Karel IV. Stará legenda je stejně zajímavá jako město samotné i jeho okolí. Je to region plný kontrastů. Znamé lázeňské komplexy najednou vystřídají území s minimem osídlení a neporušenou přírodou. Již od středověku tady vznikaly male osady, v jejichž blízkosti se těžilo stříbro a další rudy. Nejedno překvapení vám připraví hluboce zaříznuté údolí řeky Teplé, nad níž se tyčí hrad Bečov s unikátním relikviářem svatého Maura. Nádherná příroda vám nabídne neopakovatelné pohledy, které můžete vychutnat z mnoha rozhleden. A je toho mnohem více, co v knize uvidíte netradičním pohledem. O obci Děpoltovice a o okolí Karlových Varů se v knize také dočtete.

Tuto knihu je možné zakoupit na Obecním úřadě Děpoltovice za sníženou cenu 399 Kč (původní cena knihy je 539 Kč)

SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

SE KONÁ VE STŘEDU 27. KVĚTNA 2020

Odpad ukládejte na svozových místech den předem, tedy 26. května a v den svozu max. do 12:00 hod.

Svozová místa:

Děpoltovice - u Společenského domu
pod Společenským sálem (u garáží)
Nivy - pod kapličkou

Pneumatiky lze ukládat pouze od osobních automobilů a bez disků, případné kyseliny musí být označeny názvem

Děkujeme!!!

STRÁNKY HASIČŮ

Vedení SH ČMS k současné situaci v ČR

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěli bychom využít této příležitosti a vaším prostřednictvím poděkovat všem členům SDH a členům jednotek za jejich aktivní činnost v této nelehké krizové situaci a za součinnost, kterou poskytujete na případné výzvy starostů obcí. Vedení SH ČMS si vysoce váží pomoci dobrovolných hasičů spoluobčanům v této tíživé situaci, především seniorům a nemocným.

Budme nadále v zájmu ochrany svého zdraví opatrní ve svém konání, budme příkladně disciplinovaní, budme nadále solidární k druhým, respektujme mimořádná opatření a nařízení centrálních i regionálních samospráv a krizových štábů.

Vedení SH ČMS Vám přeje pevné zdraví a těší se na spolupráci, pokud možno brzy v lepších časech.

Lesních požárů přibývá, může dojít i na zákaz rozdělávání ohnu

Počet požárů lesních porostů či travních porostů v posledních dnech a týdnech stále stoupá. Od února do konce dubna vyjížděli hasiči v Karlovarském kraji k 87 požárům v lesích či na loukách. Důvodem je suché a teplé počasí po zimě bez sněhu. Lesní a travní porosty jsou na celém území kraje velmi vyschlé a tedy výrazně náchylnější ke vzniku požáru. Oheň se pak v takto vyschlém prostředí plném hořlavých materiálů velmi snadno a rychle šíří.

Převažující příčinou vzniku těchto požárů je lidská činnost. Například nedbalost při používání otevřeného ohně během zahrádkářských činností, při těžbě dřeva, ale i lehkomyšlnost při turistice a táboření nebo dětských hrách s přítomností ohně. Ve vyschlém prostředí stačí i nedopalek cigarety, který může způsobit požár.

Odpovědnost za vznik požáru je zakotvena v platné legislativě. Podle zákona o požární ochraně si každý má počínat tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru, zejména při používání tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulaci s nimi nebo s otevřeným ohněm či jiným zdrojem zapálení. Tento zákon například zakazuje i provádět vypalování porostů, což bývá v jarních měsících častá činnost, jak se zbavit suché trávy po zimě. Tento zákaz platí pro fyzické i právnické osoby.

Nebezpečím lesních či travních požárů je jejich snadné šíření a zpravidla velmi špatná dostupnost pro požární techniku. Likvidace těchto požárů je tak složitá, vyžaduje velké počty zásahové techniky i samotných hasičů, v nepřístupných terénech může oheň prohořívát i několik dní.

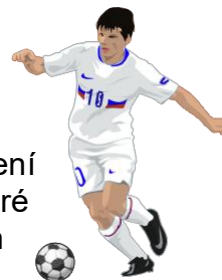
Hasiči proto důrazně apelují na všechny obyvatele kraje, aby v tomto období co nejvíce omezili jakékoliv používání otevřeného ohně, které by mohlo způsobit požár trávy či lesního porostu. Kraj může svým nařízením vyhlásit období zvýšeného nebezpečí vzniku požárů, což s sebou nese například rozdělávání ohně a další povinnosti pro zemědělce či lesní hospodáře. Hasičský záchranný sbor informoval hejtmana Karlovarského kraje o aktuální situaci. Pokud bude trend suchého počasí a velkého počtu požárů pokračovat, navrhnou hasiči hejtmanovi vyhlášení nutných opatření.

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

MIMOŘÁDNÁ ZPRÁVA OFS KARLOVY VARY ze dne 7.4.2020

Věc: Ukončení soutěžního ročníku 2019/2020

Na základě „Rozhodnutí výkonného výboru FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020“ ze dne 7.4.2020 byly veškeré soutěže řízené Okresním fotbalovým svazem v Karlových Varech **UKONČENY** ke dni 8.4.2020.

Veškeré mistrovské a pohárové amatérské soutěže se plošně na celém území ČR ukončují ke dni 8.4.2020.

Kluby **nepostupují a nesestupují** vyjma případů stanovených „Rozhodnutím VV FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020“. Pravidla pro doplňování soutěží se použijí v souladu se Soutěžním řádem.

Pro zachování prostupnosti amatérských a profesionálních soutěží pro soutěžní ročník 2020/2021 se pro losovací aktiv organizovaný ŘKČ A ŘKM stanoví nejzazší termín 15.srpna 2020.

Jarní přestupové okno pro amatéry (1.ledna – 31.března) se prodlužuje do 31.května 2020.

Pořádání nemistrovských soutěží a přátelských utkání je možné pouze v souladu s rozhodnutím orgánů státní správy.

Tyto, jakož i další související změny, se řídí Soutěžním řádem účinným ke dni 8.4.2020 a „Rozhodnutím VV FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020 a souvisejících opatřeních.“

V případě dalších změn budou kluby včas informovány!

Tabulka celkem podzim 2019

	KLUB	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	TJ Sokol Štědrá	14	12	0	2	65:25	34	2	0
2.	TJ Děpoltovice	14	11	0	3	61:21	34	0	1
3.	TJ Karlovy Vary-Dvory	14	11	0	3	57:18	34	0	1
4.	SC Stanovice	14	10	0	4	43:20	31	0	1
5.	FK SMB Bochoř B	14	10	0	4	46:23	30	0	0
6.	FK Nová Role B	14	7	0	7	34:33	22	0	1
7.	TJ Slávia Krásné Údolí	14	7	0	7	31:41	20	1	0
8.	TJ Potůčky	14	6	0	8	37:40	19	0	1
9.	TJ SK Kyselka	14	6	0	8	29:38	19	0	1
10.	TJ Olympie Hroznětín B	14	6	0	8	24:40	17	1	0
11.	FC Nové Hamry	14	6	0	8	22:40	17	2	1
12.	TJ Počerny	14	6	0	8	25:36	16	2	0
13.	TJ Sokol Sadov	14	5	0	9	38:45	15	0	0
14.	TJ Sokol Hájek	14	4	0	10	24:53	13	0	1
15.	TJ Budoucnost Otročin	14	3	0	11	17:45	8	1	0
16.	TJ RZ Abertamy	14	2	0	12	20:55	7	0	1

O změnách termínů jarních utkání vás budeme informovat!

O ZANIKLÝCH DOMÁCÍCH VÝROBÁCH V KRUŠNOHOŘÍ

Výroba hraček

Výroba dřevěných hraček přišla ze Saska v polovině 18.století. Jejím zakladatelem byl údajně roku 1768 Samuel Friedrich Hiemann, původní profesí armádní trubač, který se po propuštění z armády začal živit drobným podomním obchodem s dřevěným soustruženým zbožím. Nejříve chodil s košem na zádech, pak se zmohl na vozík a velkého obchodu ve městě Seiffen v Sasku.

Na české straně pohoří se výroba hraček ujala jako domácká výroba hlavně ve východní části Krušných hor kolem Červeného Hrádku, Hory sv.Kateřiny, Duchcova a Jirkova. I hračkářství mělo svou dělbou práce. Dílčí výroby obstarávali točíři, řezbáři, výrobci papíroviny, plechaři a malíři. Velká část exportu hraček z českého Krušnohoří směřovala do Anglie.

Tkalcovské a pletené stávkové zboží

První zmínky o tkalcovství na Nejdecku jsou z roku 1624. Místní tkalcovská tradice vyústila pak v 19.století do založení nejdecké přádelny česané přize (1843).Tkalcovství bylo též velmi rozšířené ve východní části pohoří od Vejprtu až po Most.

Tkalcovskou velmocí nedaleko Krušných hor bylo Ašsko, proslulé svými vlněnými rukavicemi. Samostatným odcětvím textilní výroby bylo prýmkařství. Prýmky se v 18. A 19. Století vyráběly ve Vejprtech, Měděnci, Přebuzi a v Loučné.

Slaměné zboží

Výroba pleteného slaměného zboží přišla kolem roku 1800 ze Saska do oblasti Cínovce. Rozšířila se pak dále na Krupku, Hrob a Osek. Zaměstnávala hlavně ženy a děti. Používala se pšeničná sláma z oblasti Teplic, Litoměřic a Žatce. Produkce byla zaměřena vesměs jen na výrobu slaměných klobouků. Kolem roku 1850 se začalo slaměné zboží vyrábět i v Jáchymově, kde v této branži tehdy pracovalo kolem 150 osob. Po zřízení místní továrny na doutníky však výroba zanikla.

Lidoví hudebníci

Z oblasti Krušnohoří se v minulosti etablovalo velké množství zdatných hudebníků. Dobře se uplatňovali zejména v západočeských lázeňských orchestrech. Počátky této živnosti se objevují kolem roku 1780. Velké proslulosti dosáhli harfeníci a harfenice z městečka Přísečnice. Na harfu zde prý jako první hrál v letech 1776-1792 přísečnický starosta Ignatz Walther. Získal přezdívku „Král David“. Od Walthera se naučili hrát na harfu další přísečnickí muži. Mnoho vandrovních muzikantů pocházelo též z okolí Jáchymova, Božího Daru a Hory Sv. Šebestiána. Výraznou osobností a dodnes známým představitelem lidové hudební tradice v Krušnohoří byl již zmíněný božídarský skladatel, písničkář a kytarista Anton Günther (1876-1937).

Citováno z knihy Za ztracenou slávou západního Krušnohoří od Stanislava Burachoviče

STRÁNKY DĚTEM – POVĚSTI A BÁJE Z PODKRUŠNOHOŘÍ

Kámen čarodějnice Vely

Pod Doubravskou horou, která nejdále vyběhla z veselé skupiny kopců a vršků Českého středohoří vstříc zasmušilé hradbě Krušných hor, leží při cestě podivný osamělý kámen. Je pět kroků dlouhý a uprostřed zrovna tak široký a jeho oslnivě bílá barva přinutí oči každého kolemjdoucího, aby na něm spočinuly.

Je tak trochu záhadou, proč i člověk bez jakékoliv fantazie a naprosto bez obrazotvornosti, jakmile štihlou loď se zdviženou rozbouřených vln. Na objeví každý, koho vyryté tři mělké žlábký kdo, kdy a proč kámen od něho odlétají jiskry,

jen pohledem kámen pohladí, vidí přídí, směle zařiznutou do přídí této kamenné běloskvoucí lodě zvědavost přivábí dostatečně blízko, ukazující směrem k západu. Na otázky, tak tvrdý, že při úderu ocelovým nožem opracoval, se názory různí.

Jedni míní, že v časech pohanských sloužil kněžkám z posvátného háje na Doubravské hoře jako obětnice, druzí zas tvrdí, že nápadný kámen kdysi určoval křížovátku dvou významných obchodních cest, které se protínaly pod hradem na Doubravské hoře a při něm ležící osadě Teplice. Jedna tudy procházela z vnitrozemí dál do Saska a druhá toto místo nemohla minout, neboť vedla rovnoběžně podél modravého pásu Krušných hor.

Jak už to na světě chodí, že kolik hlav, tolik názorů, tak někteří soudí, že ony tři vrypy označují polohu tří dávno zaniklých v pohoří krušnohorském, které byly kdysi spojeny s hradem na Doubravské hoře tajnými podzemními chodbami, a jiní pak nevěřícně toto tvrzení odmítají a vyslovují domněnku vlastní, totiž že záhadné žlábký ukazovaly obchodním karavanám cestu ke třem krušnohorským průsmykům.

Škoda, že všem těm moudrým hlavám nestačí, co o něm vypravuje pohádka. Stačilo by jen trochu se poptat po okolí a záhada tajemného kamene by byla rozluštěna. Ať jen se tedy nevěřící Tomášové dál trápí hledáním pravdy, my se na rozdíl od nich s pohádkou spokojíme docela rádi.

Před mnoha a mnoha lety se v bezpečném závětří pod Doubravskou horou usadila čarodějnice Vela. Byla už velice stará, vlasy měla bílé skoro stejně jako zářivší bílý kámen před její dřevěnou chatrčí, ale protože stáří znamená moudrost a smíření se světem, usmívala se vstříc ustrašeným přichozím bezzubými ústy. Nepřicházelo jich za ní zrovna málo, avšak nikdo neodešel bez pomoci či dobré rady. Vela znala namíchat sto druhů koření spolehlivě vyhánějícího z těla všechny nemoci, její masti z lesních bylinek zahojily každou ránu i bolák, uměla uzdravit nemocné dobytče i pomoci na svět lidskému mláděti.

Lidé brzy poznali, že svoje čarodějné umění používá k jejich dobru, přestali se jí bát a zvykli si svěřovat jí svoje radosti, ale hlavně starosti, protože těch bylo tehdy mnohem víc. Generace za generací odcházela po naplnění vyměřeného času, odkud není návratu, ale čarodějnice Vela dál žila ve své chýšce u bílého kamene, který už nikdo nepojmenoval jinak než Kámen čarodějnice Vely, stejně šedivá a tíhou stáří sehnutá k zemi a stejně pomáhala radou i skutkem dětem těch, co už odešli. Často ji vídali dřevorubci a hajní, jak se toulá po lese a hledá svoje léčivé bylinky. Chodila těžce, často se zastavovala a holí rýpala do mechu. Když natchytila někoho při lesním pychu, dovedla být i zlá. Nezbedným dětem, které místo sbírání lesních plodů vybírali vejíčka z ptačích hnízd, holí nabíla, pytlákovi, co kladl oka na zajíce, přičarovala horkou nemoc, a kradl-li někdo dříví, sedla si na ně a nedala se odehnat.

Tak dlouhý čas byly dny staré čarodějnice podobny jeden druhému jako vejce vejci, že když se několik dnů a nocí neukázala ve své chatrči, začínali se v osadě strachovat o její osud. Jak se brzy ukázalo, nestrachovali se zbytečně. Až se ulekli jejího vzezření, když se konečně vrátila. Ještě shrbenější než dřív se šourala z lesa, a když přišla blíž, všimli si, že na beztak vráscitě tváři hodně nových rýh přibilo. S náměsíčným pohledem, neodpovídajíc na pozdravy se dobelhala až k bílému kameni a počala naň rovnat bylinky ze svého košíčku. Čert ví, kde až je musela natrhat, takové v našich horách nerostou. Pak Vela beze slova zmizela v chýši a lidé se dovtpili, že si přeje být sama. Odešli přetřásající podivné chování čarodějnice a v dalších dnech dráždili svou zvědavost hádáním, co to je vlastně za byliny a nač s nimi podivínská Vela provádí tolik záhadných procedur. Když uschly na slunci, máčela je v jakési hořce vonící tekutině, znovu sušila a znovu máčela v roztodivných vodičkách tak dlouho, až si jí lidé přestali všímat.

Měli ostatně daleko dramatictější věci na přetřes. Sem pod Doubravskou horu přicházely zprávy o tom, co se ve světě děje sice se značným zpožděním, ale kupci tudy projíždějící je přiváželi přece. Čeští stavové se prý vzbouřili proti Habsburkům, ale byli v bitvě na Bílé hoře poraženi, rozlašoval onehdy v krčmě jeden. Habsburk stojí ve válce se Švédem, dušoval se za čas druhý. Lidé přijímali podobné zvěsti s nedůvěrou i se strachem, ale na teplickém panství se zatím nic mimořádného nedělo. „Jak by se sem Švéd odvážil, když váš pán Vilém Vchynský je jedna ruka s frýdlantským vévodou, knížetem Albrechtem z Valdštejna!“ ujišťoval teplické s nadsledem světoběžníka další kupec. Prostým lidem šla z té přemíry událostí, jimž ani za mák nerozuměli, hlava kolem. A zrovna tehdy si umanula čarodějnice Vela,

že odsud odejde. Postavila si hlavu a na svém rozhodnutí trvala umíněně jako beran. Sotva se tahle novina rozkřikla, seběhli se k její chatrči všichni, kdo jí za mnohé vděčili, aby jí společně takovou pošetlost rozmluvili. Kam by také chtěla jít, cožpak se k ní nedoneslo, jak to ve světě vře?

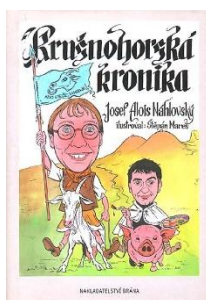
Vela jen odmítavě zavrtěla hlavou. Je už dávno rozhodnuta. Ale než odejde, zkusí uhádnout teplickým budoucnost. Udiveně pozorovali kolemstojící čarodějnické přípravy. Vela rozdělala na Bílém kameni oheň, pokynula lidem, ať odstoupí, a teprve potom přihodila do plamenů hrst oněch záhadných, tolikrát sušených a znovu máčených bylinek. Z ohně se vyvalil hustý vonný dým. Vela se nad něj naklonila a několikrát se zhluboka nadechla. Užaslí nad těmy kejklý uslyšeli diváci, jak stará čarodějnice cosi blábolí strašným temným hlasem. Nesouvisle vykřikovala o hrůzách války, která potvrzuje třikrát deset let, a o porobě a útisku celé české země po celých tři sta následujících roků, než se jí hlas zlomil do nelidského pláče. Všem okolo se ten řev zavrtával až do morku kostí a ledová ruka strachu jim tiskla srdce i hrdla a svazovala nohy. Po chvíli se čarodějnice trochu ztišila, uchopila svoji dřevěnou hůlku a lehce, jako když nůž zajíždí do másla, vyryla do Bílého kamene tři čáry. Poděšení svědkové se dali na útěk. „Ale jen třikrát deset a třikrát sto let, pamatujte!“ nesl za nimi vítr poslední Velina slova. Slova té hrozné věštby se vyplnila. Majitel teplického panství hrabě Vchynský byl zavražděn se svým přítelem a ochráncem Albrechtem z Vaaldštejna v Chebu a na jeho území vtrhli Švédové. Zoufalí ožebračení lidé marně jako štvaná zvěř hledali úkryt v hlubokých lesích. Nikdo jim však nepomohl, ani je neochránil. Snad tenkrát opravdu všechny dobré víly i čarodějnice zemi opustily.

Následujících tři sta let skutečně český lid živořil pod habsburskou nadvládou, a když už se zdálo, že přijde i o to nejvzácnější, co národ dělá národem, totiž společný jazyk mateřský, vyplnila se slova Veliny věštby podruhé.

Znovu a navzdory všem, kteří to s českým národem mysleli zle, ozývá se líbezná zpěvavá řeč v naší zemi a podle staré věštby vryté do kamene se už nikdy ozývat nepřestane.

Z knihy Čertova voda od Marty Ježkové

KRUŠNOHORSKÁ KRONIKA PODLE JOSEFA ALOISE NÁHLOVSKÉHO

Krušnohorci a sociální politika

Krušnohorci tak jako ve všem i v sociální politice předběhli svou dobu. Velkou pozornost věnovali rodinám s dětmi. Snažili se o co největší porodnost, protože chlap, kterému se narodilo další dítě, dostal v práci na oběd větší porci a mohl si ještě přidat. To byly vůbec první přídávky na děti – krušnohorský vynález. Přídávky se zvyšovaly i tehdy, když se zdražovalo jídlo – zvyk, který leckde přežil dodnes!

Jinak se ovšem Krušnohorci pokoušeli regulovat porodnost tím, že pořádali veřejné kurzy pro mladá manželství. V současné době se podobné kurzy pořádají pro mladá manželství taktéž. Také zbytečně. Některé krušnohorské rodiny zjistily, že mohou totiž dobře vyžít jenom z dětských přídávků. To je možné i dneska.

Zajímavě řešili Krušnohorci problém nemocenských dávek. Krušňák, který onemocněl, si mohl vybrat zdarma dávku – buď otrušíku, anebo z muškety. To byste nevěřili, jak nízkou měli Krušnohorci nemocnost. Například omluvenkou do práce byl pouze úmrtní list, a to ho ještě musel dotýčný vlastnoručně do práce přinést. Pro notoricky nemocné občany byly zřízeny speciální lázně v kamenolomu. Lázeňská

péče byla zdarma. Nejznámějšími lázněmi byla Bílina – lázně v Čechách. Lázeňští hosté se zde léčili kopáním uhlí, a tak tu nevědomky vznikl největší důl v severočeském revíru.

Zajímavé je, že pokus přenést krušnohorské léčebné metody například do Baden – Badenu neuspěl. Škoda. U nás je to běžné a Karlovy Vary se do toho již pustily.

Dovolená a prázdniny jsou také krušnohorského původu. Slovo „prázdniny“ vzniklo z toho, že Krušnohorec, který přestal pracovat, chodil domů s prázdnou kapsou, měl „prázdniny.“ Dovolená vznikla zase tak, že Krušnohorec šel za svým vedoucím a řekl mu: „Dovolte, abych přestal pracovat!“ Když mu to dovolili, přestal pracovat, nastoupil tzv. „dovolenou.“ Lužický historik Immanuel Žežulka tvrdí, že „dovolená“ byl původně volný čas určený k volbám. Krušnohorci měli podle něj tři týdny na to, aby zvolili své zástupce. To se nám nezdá, protože nám na to stačí jeden den a výsledek je stejný.

Zajímavé je, že jsme se nikde nedočetli o péči o staré lidi. Asi byla špatná, jak tvrdí nepřátelské kmeny. Podle nich prý Krušnohorci dělili staré lidi na dvě skupiny. V první skupině byli tzv. „užitkoví“, kteří se používali jako rozvědčíci v bojových situacích nebo jako návnady při lovu na medvědy. V druhé byli „bryndalové“, kteří cukrovali bábovky, vyráběli míchané nápoje a mávali delegacím. To je patrně pomluva.

Krušnohorci a náboženství

Krušnohorci bývali odjakživa zarputilí pohané. Zatímco již skoro celé Čechy byly křesťanské, jedině Krušnohorci a Polabští Slované grilovali jednoho misionáře za druhým. Posvátné zvíře u nich byla koza.

Koza, to je totiž symbol nejen krásy, velikosti, ale kupodivu i tvrdosti. Nejednou se koza stala původcem a symbolem různých povstání. (například Dalibor z Kozojed vedl povstání sedláků nebo Jan Hus kázal na Kozím hrádku. Na Donu povstali kozáci a na Sicilii bojuje už po staletí Cosa Nostra.)

V období matriarchátu došlo k pokusu změnit uctívané božstvo (kozy se nezdály vhodné) za jiné, pietní zvíře. Byly třeba pokusy uctívat krávu. To se ozvaly indické kmeny, které okamžitě poslaly protestní poselstvo z kmene Lulů a Romů. Toto poselství čítající několik tisíc osob se pak natrvalo usadilo na našem území a postupně penetrovalo, neboli česky proniklo, do celé Evropy.

Těsně po přechodu matriarchátu v patriarchát, asi tři dny poté, bylo staré božstvo zrušeno a zaveden jednotný bůh, zvaný Denatur. Na jeho počest se pak pálila kořalka.

V té době se také v Krušných horách rozmáhá sektářství. V oblasti Osecka působil např. malý zenbuddhistický kroužek, který pěstoval sport podobný karate. Sport se jmenoval karadu. Zatímco karate v překladu znamená prázdná ruka, tak karadu znamená prázdná hlava. Mistři tohoto sportu užívali k úderům do nepřítele svojí hlavu. Tato sekta postupně bohužel zanikla, protože se její členové postupně umlátili sami. Jejich sportovní oddíl nazvaný „berany berany duc“ totiž zorganizoval akci „dejme hlavy dohromady“, ovšem s padesátimetrovým rozběhem. A bylo po buddhismu. Kolem konce 6.století se u Krušnohorců objevili první „peníze“. A nové božstvo bylo na světě. Nová modla brzy odrovnala všechny pohanské kulty. Božstvo zvané „Mamon“ pak přežilo úspěšně i nástup křesťanství a v podstatě přežívá dodnes.

Nebud' me smutní – pár vtipů o koronaviru

Pandemie koronaviru drtí celý svět a samozřejmě to není žádná legrace. Ale jednou z věcí, díky které Češi leccos zvládají je humor. A tak není od věci situaci odlehčit a nebezpečnému viru se tak trochu vysmát. Tohle jsou některé vtipy, které na jeho adresu vznikly.

Ptali se doktora, co dávají pacientům s koronavirem? “Palačinky, bramboráky, lívance a pizzu.” “A to jim pomáhá?” “To nevím, ale vejde se to pod dveře.”

“Co to máš na tváři?” “To je jizva z fronty.” “Cože! Ty jsi voják?” “Ne! Já byl v Kauflandu ...”

Včera jsem byl díky zavřené hospodě doma a povídal si s manželkou. Docela fajn ženská s dobrými názory.

Nevíte někdo, jak dlouho nemám nikoho pouštět do bytu, když jsem v karanténě? Manželka už dva dny buší na dveře a mě už to celkem unavuje.

Bláznivé to časy. Dřív jsem kašláním zakrýval prd. Dnes prdem skrývám kašláním,

Odborový svaz pražských kapsářů žádá od vlády 20,7 milionů korun jako kompenzaci za ušlý zisk způsobený omezením pohybu osob.

V Lídlu jsem objevil novou adrenalinovou zábavu. Vezměte si igelitové rukavice a otevřete v nich igelitové pytlíky.

Pozor, pozor. Nevěřte všemu, co vám vláda nařizuje. Říkala, že při nákupu stačí mít roušku a rukavice. Dnes jsem takhle šla do obchodu, ale ostatní měli i kalhoty a tričko.

Všichni chodí na procházku s pejskem. Já mám jenom želvu, ale šel jsem taky. Už tři dny jsem nebyl doma. Stále jsme jenom na schodech.

Koronavir nevydrží dlouho, protože byl vyroben v Číně.

Učitel: “Zase pozdní příchod, důvod?” Žák: “Byla zácpa.” Učitel: “Ale toto je online vyučování!”

Dnes na poštu přišli dva v rouškách. Nastala hrozná panika! Pak se naštěstí ukázalo, že to je jenom přepadení a tak jsme si všichni oddechli.

Záchrana pro náš venkov? Je to potvrzené! Čerstvé kraví lejno zastaví šíření koronaviru! Namočte si obě ruce do lejna než vyrazíte ven! To vám zajistí:

1. Nebudete si sahat na ústa, nos a uši
2. Nikdo si s vámi nepotřese rukou
3. Všichni budou dodržovat bezpečný odstup
4. Umyjete si řádně ruce, než půjdete jíst

Obec Děpoltovice

Změna termínu muzikálu !!!

Kat mydlář

V sobotu 3.10. 2020

Divadlo Brodaway Praha od 18:00 hodin

Odjezd autobusu bude upřesněn týden před představením